

— Илҳомжон, суҳбатимизни самимий ўтказасан, дегандин...
— Жуда соз-дал Табиийликка нима етсин!
— «Еш ленинчи» ни ўқиб турасизми?
— Уқимасдан тура ола-сизми десангиз тўғрироқ бўларди. Рўзномангизнинг ашаддий муҳлисман-ку! Ҳар қандай вазиятда ҳам вақт топиб, уни ўқиб чиқаман. «Еш ленинчи»нинг тили, мақолаларнинг мазмуни, журналистларнинг услуби менга жуда ёқадди.
— Мана Сиз жумҳурият ёш хонадаларининг «Камолот-90» танловинда иштирок этиб, кўпчилигининг назарига тушдингиз. Лекин, голиблик шохуспас Сизга насиб этмади...
— Бир пайтлар «ойна жаҳон» орқали «Мархабо, талантлари», «Давраи мархабо», «Зеҳн» каби танловлар олиб кўрсатилар эди. Ана шу танловларда не-не истеъдодлар наиф этилмади дейсиз. Назарингизда «Камолот»ларнинг асос мақсади ҳам жумҳуриятимизда яшаб,

«Халқнинг ўзи ҳакам»

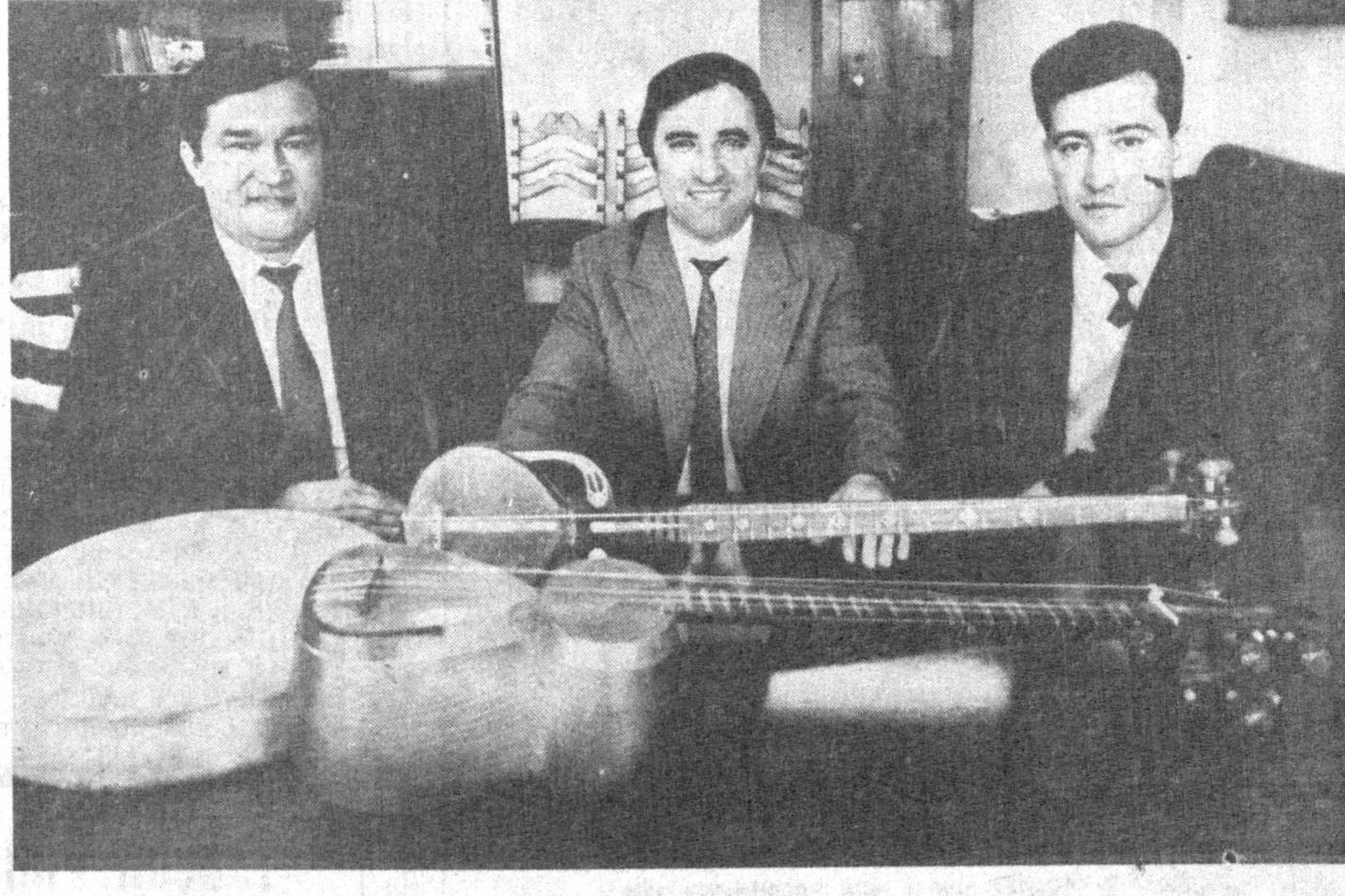
(«КАМОЛОТ-90» ТАНЛОВИНИНГ СОВРИНДОРИ, ИСТЕЪДОДЛИ ХОНАНДА ИЛҲОМЖОН ИБРОҲИМОВ БИЛАН СУҲБАТ)

ижод этаетган, катта саҳна-лар билан «тиллашиб» ул-гурмаган ёш хонадаларини халққа яқиндан таништиришдан иборат. Энди танловларнинг ўтказиш тартибига кел-сак, уни бироз ўзгартириш зарурлигини, деб ўйлаб қола-ман. Аввало, «Камолот»нинг обрўини сақлаш керак. Бу-нинг учун ҳар йили танлов ўтказишга ҳожат йўқ, меним-ча. Агар шундай қилинмаса, танловда иштирок этувчи-ларнинг фикри-зикири умр-боқиб, чин маънодаги кўшиқ яратишда эмас, балки, қан-дай қилиб бўлмасин, уша-Сиз айтган «шоҳуспа»га чи-қиб олиш билангина банд бўлиб қолади. Ўзингизни кў-шиқни амал-тақал қилиб яра-тишу, беш-ўн кун овоза бў-лиш дегани танловга ҳам,

униг таъсисчиларига ҳам обрў келтирмайди. Кейин ҳакамлар таркиби тўғрисида ҳам жиддийроқ бош қотари-дан пайт келди. Менга қолса, халқнинг ўзи ҳакамлик қи-лгани ўзини...
— Сиз танловда миллий мусиқа асбоблари жўрлиги-да қатнашдингиз. Нима, за-нований асбобларга ҳуши-ғиз йўқроқми дейман?
— Нега энди? Тараққиёт-ни ҳеч қачон инкор этмаган-ман. Бошқа халқ ижодиға мансуб бўлган мусиқа асбо-блари ўзбекча «сайрас» яхши эмасми? Асосийи, четга та-либ этмасак бўлди. Танловда ижро этган кўшигим соф ўз-бек табиғатиға мос бўлганли-ғи учун ҳам уни танлов, ижрокка, най жўрлиғида ижро этувдим.

— Дарвоқе, «Аламин бор...» кўшиғи Сизга омад келтирган эди. Унинг ярати-лиши ҳақида икки оғизгина...
— Ҳа, тўғри айтдингиз. Бу кўшиқ ўзимга ҳам жуда ёқадди. Унинг матнини Рус-там Бой Муҳаммад деган дўстимиз ёган. Шейр ви-лоят «Коммуна» рўзномаси-да эълон қилинган, биз унга куй басталадик. Албатта, кўшиқнинг яратилиши осон кечмади, уч-тўрт хил куй ё-дик. Ниҳоят, шу мавзудаги шейрларга битилган мусиқа-лардан фарқироқ куй яра-тиб, кўшиқни илк марта та-нловда ижро этдим. Меҳнати-миз зое кетмади, менимча. Шу баҳона элга танилдим, кейин шейр муаллифи билан танишдим.
— Илҳомжон, Сизни нима

ташвишга солади?
— Оғир савол... Қайси би-рини айтишга ҳам хайрон-ман. Мени инсон сифатида вазмин халқимизнинг буғун-ғидай янги аҳоли, санъат-кор сифатида оса ўзбек санъатининг ривожланиш ўр-нига майдонлаш кетаётгани ташвишга солади.
— Агар ихтиёр Сизга бўл-ганида нима қилар эдингиз?
— Ҳ, қизимсиз? Ихтиёр ҳеч қачон менда бўлмайдиди, хаёларастликка ҳушим йўқ. Лекин, шундай бўлгани-да эди, «ҳамманлар» «Еш ленинчи»га обуна бўлинглар» деган ҳам бўлардим.
— Раҳмат. Айтганча, муш-тарийларга қаерда ишлаёт-ганингизни айтмадингиз-ку!
— Ҳар қалай унчалик катта даргоҳда эмас. Фарго-надаги Ҳамза номли ёшлар ижодкорлиги марказининг «Сайёд» дастасида ишлая-ман.
— Дилда суҳбатингиз учун ташаккур, Илҳомжон!
Жуманазар НУРИММатов суҳба-лашди.

Жумҳуриятда хизмат кўри-шган артист, Ўзбекистон соҳиб-Маҳмуджон Азизов | Ленин комсомолли мукофоти соҳибдари билан. | Суратнаш И. ШЕРБЕК.

БИР ЧИМДИМ ФИКР

Яқинда троллейбусда ишга кетаётган, бе-хосдан икки одам-нинг суҳбатини тинг-ладим. Урта ёшлардаги, кўринишдан зиёлинома киши (у телевидениеда ишласа керак) ўртоғи:
— Бизда «летучка» бўл-ди, энди Охунжон Маде-левнинг «Кўнглимда бир ёр» кўшиғи умуман ой-наи жаҳонга олиб чиқил-мади. Сабоби ёшлар-нинг тарбиясига салбий таъсир etkazар эмиш.

Наҳотки шу гап рост бўлса, Ахир биз ёшлар бу кўшиқни жон дилдан севаимиз-ку...

Акмал ОЧИЛОВ, В. П. Чкалов номидаги авиазавод ишчиси.

Дадахон Ҳасанов ўзи-нинг ҳақиқий кўшиқлари билан дилмизин ром қилган. Нега унинг кў-шиқлари ойнаи жаҳон орқали янграмай қуй-ди? Уни халқ-дан пинҳон сақлашмоқ-да. Наҳотки яна ҳам матбуотимиз халқни ал-даб келаетган бўлса? Менимча, ўз мустакил-лигини таъминлаган халқ бу кунлар учун кураш-ган ҳақиқий санъаткор-ларини ҳам қадрига ет-моғи керак.

Салом ҲАМРОЕВ, Шаҳрисабз ноҳияси.

Радио ходимлари ку-нига бағишлаб Ленин комсомолли истироҳат боғида ўтказилган кон-цертда ёш хонанда Мах-муджон Азимов кўшиқ куйлади. Кўшиқ матнини тўлиқ билардим. Аммо негандир Маҳмуджон ака уч мисрадан айтмоқда эди. Хонанда фикримни сезгандай: «Мен бу шеър-ни тўлиқ кўшиқ қилган-ман. Лекин ойнаи жаҳон ва овозингизда бу кўшиқ-ни қирқиб ташлаётган, деб қолди. Е раб. На-ҳотки кўшиқни яримта қилиб бўлса?

110 нафар киши номи-дан Дилфуза АКБАРОВА, Тошкент шаҳри.

Ўзбекистонда хизмат кўрсатган артист Орғиқ Отажоновнинг кўшиқла-рини халқимиз севиб тинглайди. Лекин нима учундир у ҳали халқ артисти бўла олмади? Бу унаво халқ севган хонан-даға берилмади ёки аян-рим раҳбарларга ёққан-гами?

Салом билан Н. ИУЛДОШЕВ, Т. ҲАКИМОВ.

АЛАМИМ БОР

Толқунининг уйқусини бузганлар, Қийқиришиб қош-қўзини сузганлар, Бир шўрликнинг кўксига тиг урганлар — Аламин бор «Ёр-ёр» айтган қизларда. Паранжига ўраниб ёр кетадир, Уза танда меннинг дардим нетадир, Юракимам бўлаб-бўлаб айтади: «Аламин бор «Ёр-ёр» айтган қизларда». Шум янгалар ёр қоклини ўрган куй, Сузиқ кўзга аччиқ ёшлар тўлган куй, Мен азобдан минг тўлғониб ўлган куй —

ХОРАЗМЛИК РАҚҚОСА

Хоразмлик раққоса

Ана созанда созини обдон тайёрлаб, Хоразм «Лазги»сини завок билан айта бошлади. Омон-омон, омон-ей, Дав-рага тувсудай толғаниб, майда қадамлар билан раққоса оти-либ чиқди... Омон-омон, омон-ей... Унинг бутун ву-жуди шомол тебратган барғдай титрайди. Қўллари гоҳ илон, каби тўлғониб, гоҳ тўл-қимисол маъжланиб, кўзлари пирпираб ўйнайди. Қошлари эса керилиб, қалди-роқдай учишига таёбланиди. Мана ниҳоят кўшиқ авж па-редға кўтарилгандай ҳис қи-ласиз ўзингизни... Халқлар жунбушга келиб, гам-ташвиш-ларингизни унутгандай бўла-сиз. Кўшиқнинг шўхлиғидан, рақсининг жозибасидан таъсир-ланиб, ич-ичингиздан унга кў-шилди ўйнаётганингизни сез-май қоласиз...

Яна «Лазгининг тугаб қоли-шиға қарамасдан узоқ вақтгача қулғонингиз остида жаранглаб, кайфиятингизга кўтаринкилик бағишлаб турганини айтмай-сизми?

Яқинда Хива шаҳрида бўлиб, Малоҳатжон Матчоновнинг иж-ро маҳоратини кўришга муясс-сар бўлдим. Муяссар бўлдим дегўганимизнинг боиси ҳозирги кунда жумҳуриятимизда ҳам ун-чун бир китоб ёзсам.

Баҳо бергандилар. Ҳа, унинг рақсларидаги на-зокатли жилвалар, хилма-хил елка қоқиш, майда титрамалар ва ана шу мураккаб, аммо гўзал ҳаракатларга қалб ҳаро-либ чиқди... Омон-омон, омон-ей... Унинг бутун ву-жуди шомол тебратган барғдай титрайди. Қўллари гоҳ илон, каби тўлғониб, гоҳ тўл-қимисол маъжланиб, кўзлари пирпираб ўйнайди. Қошлари эса керилиб, қалди-роқдай учишига таёбланиди. Мана ниҳоят кўшиқ авж па-редға кўтарилгандай ҳис қи-ласиз ўзингизни... Халқлар жунбушга келиб, гам-ташвиш-ларингизни унутгандай бўла-сиз. Кўшиқнинг шўхлиғидан, рақсининг жозибасидан таъсир-ланиб, ич-ичингиздан унга кў-шилди ўйнаётганингизни сез-май қоласиз...

Дарвоқе, Малоҳатжоннинг ана шундай иқтидорли раққоса бў-либ етишишида онасининг ҳис-саси беқийс. Шарифахон Мат-чон она, балки Отағий театри-да 36 йил хизмат қилган фидо-ий актриса ҳолдир. У 120 дан ортиқ асосий рақсларни зўр маҳорат билан ижро этган. Шунинг билан биргаликда қизи Малоҳатжонни ёшлиғидан рақс сирлари билан мукаммал та-ништириб, ўргатиб борган она, ниҳоят ўз орузига эришди. Қизи халқ севган раққоса.

Мен Малоҳатжоннинг рақс-ларини томоша қилар эканман, рақс санъатининг яна қайси-дир қирраларини англагандай, яна қайси-дир жозибасини кашф қилгандай бўлдим.

Шу кундан бери ҳаёлимда бир ўй айланди. Хоразм мил-лий рақс санъатини келажак авлодларга мукаммал etkaziш учун бир китоб ёзсам.

Канонки «Лазги» жаранглаб кўнса, бахтиёр Малоҳатжон, унинг фақат хоразмликларга хос бўлган рақс санъатини эс-лаб кетаман. Омон-омон-омон-ей...
Роза КАРИМОВА, Ўзбекистон халқ артисти.
СУРАТДА: Малоҳатжон Мат-чонова. Жуммабой ҚОЗОҚ сурати.

Шажсий фикр КИМ КҮП?...

Ҳозирги давримиз кўшиқчили-ғи эътибор берар эканман, беҳитиёр ижро этилаётган кў-шиқлар тингловчисининг тоқта-турига тасанно ўқигим келади. Чунки «беқийс санъат» на-мунаси бўлган ушбу асарлар-нинг фақат тилга тишини босиб тинглаш мумкин, холос. Галпинг очғинини айтганда, кўшиқчилари-ми репертуари кун сайин на-зоримда, савбланиб кетаяпти. Бир вақтлар эди тингловчи жи-ддийроқ эди, ёки бўлмаса куй-ланадиган кўшиқлар одамни жиддий бўлишга ўргатар эди. Биз дом тингловчиларнинг (ейниқса ёшларнинг) савияси пасайиб кетаяпти, жиддий асар-ни қабул қилмаётти деб нолий-ғиз, Ахир шас маъмули, эн-гил-елли мисралардан иборат бўлган нарсани эшитган тинг-ловчининг маданий савияси қай даражада бўлиши мумкин!

Кўшиқ айрим кўшиқчилар, эстрада шинавандаларининг хурматинини, нимасиндир қо-зонган гуруҳлар ҳақида айрим мулоҳазаларини билдирмоқчи-ман.

Ҳозирги кунда ким кўп — кўшиқчи кўп. Лекин шולי курамкисиз бўлмагани каби уларнинг орасида ижрочилик маҳорати турли даражадаги санъаткорлар бор. Охунжон Мадалев, Юлдуз Эсмонова, Мозил Қасимов, Абдурауф Олимов сингари кўшиқчилар-нинг ёшлар орасида ҳам, ёш бўлмаганлар ичида ҳам, ўз тингловчилари бор. Уларнинг репертуарида унги олган кў-шиқлар асосан тингловчи томо-нидан ахши қабул қилинади. (Агар базис савароқ кўшиқла-рини ҳисобга олмаганда). Улар-нинг ижрочилик маҳорати ҳам етарли даражада дейиш мум-кин. Кўшиқ айниб биронинг кўнглини хушуд этиш жуда мушкул вазифа. Буни ҳар бир санъаткор ҳар лаҳза ҳис эта билиши лозим. Шундай экан, санъат йўлига кирган инсон ўзини беҳудуд азобларга — ижод азобларига рубўрў қи-лади. Кўшиқчининг ҳар бир ҳа-ракати, текст талшиш, куй бас-таллаши ва ниҳоят кўшиқни ижро этиши тингловчиларга маъқул келиши керак. Назар

римда, айнаи шу талабларга ай-ган санъаткорларимиз, жул-ла-дан, талантли хонанда М. Хо-лиқов ҳам унда эътибор бер-турга диққат қилсак, унинг кўшиқлари назмунан савияли, беташсирлиги кўзга ташланади. Жумҳурият комсомолли муко-фотини олган санъаткор ай-ниқса кўшиқ тайёрлашда масъ-улият билан ёндашиши керак-лиги барчага аён нарса. Лекин сўнгги пайтлардаги М. Холиқов ижро этган кўшиқларни тинглар эканмиз, таъкидланган масъ-улият сезилмаётганга ўхшайди.

Кўшиқ — санъат асари. Уни тинглаган одам ўйга толшиш, мулоҳаза юритиш, фикрлаши лозим. Шу ўринда Ю. Усмоно-ва, О. Мадалевларнинг насих-ҳат ўрнидаги кўшиқларини эс-латмоқчи эдим.

Сўнгги вақтда турли-туман эстрада кўшиқлари-ю, гуруҳ-лар ёмиғидан кейинги кўзи-қориндек кўпайиб кетди, «Садос», «Оригинал», «Бола-лар», «Қарс» ва ҳоказо-ҳоказо-лар. Энди ижозатингиз билан ана шуларнинг ҳар бирини тавсифлаб ўтсак.

«Қарс» гуруҳининг чиқишини ўзбек халқига нисбатан ҳақо-рат деб қабул қилдим. Чунки улар ижро этган «Мажнунто», «Олмача анорингиз балли» кў-шиқлари шу даражада тубанлик билан «тахрир» қилинган эдики, бунага фақат ўзбек тилини би-лушмайдиغان одамгина чидаш мумкин. Мана, шу кўшиқлар-дан бир-икки мисра:

Жувон олманг, қиз олнинг Кизинг қилғий яхши(!) («Олмача...»)

Бу нима деган гап! Кимга керак бу тахлит шармандалиг! Бундай бепарда, бачкана мис-раларнинг халқ кўшиғи матни-га олиб киришдан мақсад нима? Умуман, бундай ўзи-би-ронликка ким рухсат бер-ди? Таниқли хушовоз хонанда Қозим Қайумов радиодаги суҳ-батларидан бирда «бир кў-таш»ни тингловчиға etkaziш учун бадийи кенгашдан ўт-казиш лозим. Шу ишга оялаб

бўлиши, халқ тинга яқин, юқо-рида айтганингиздек содда бўлмоғи лозим. Буни кўшиқ жанри хусусиятларидан келиб чиқиб гапиралман. Шейр маржонга терилгандек дона-дона бўлиш шарт. Мураккаб фалсафа билан фикрини etkaziш қийин. Тингловчи мазму-нини чақишга шошилмай қолди.

Дадахон Еқубовнинг «Хўт қувончлари ва ташвишлари» кўрсатувини улуқисиз тайёрлаб, олиб борайтган вақтлар эди. Единоғизда бўлса кўрсатувада Н. Ҳамроқулов ижросидаги «Ажаб сирлар» кўшиғи тақрор ва тақрор берилиб борилган. Чунки у нафақат Д. Еқубовнинг балки халқнинг севимли кўши-ғига айланган улгурган эди. «Ёр куй, — деди Муроджон ака, — Дадахон хонанга кириб келди. Салом-алиқ йўқ. Упкис тўлиб, ҳовлиқанчани «Нуриддин айтган «Ажаб сирлар» эди би-езганининг, қара-я, энди сен-рибман» дея кўчиб, табриклай кетди. Ҳар бир кўшиғининг шундай қарши олиши, ижод-нинг, кунларинг зое кетмаёт-ганига хурсанд бўлардингиз...

...Кўчада кета туриб бир йи-гининг «Бизни ҳам севгучи бордир дунёда» дея аста хир-гойи қилаётганини гувоҳи бўл-

АЖАБ СИРЛАР

Муроджон Раҳмонов камта-рини инсон, Сирдан машҳур. «Ажаб сирлар» шеърига Ну-риддин Ҳамроқулов куй баста-лаб, ижро этгандан сўнг, у ҳар бир хонандога кириб келди. Бундан ташқари Муроджон аканинг «Илуфари» (Гулможон Еқубов ижросида), «Излагани-ми», «Яхши кайфият» (ака-ўки Ваҳобовлар ижросида), «Ўли-дим қолди» (А. Дадаев ижро-

сида), «Мағрур қиз» (Х. Жура-ев ижросида) каби шеърлари кўшиқ бўлиб, ўз муҳлисларини топти. Шонр эса аксарият ҳол-ларда парда ортида қолади. Ваҳоланки, кўшиқ шеърдан куйдан, ижрокдан яралган бир вужуд. Ҳар бирининг ўз ўрни бор.

Юлдуз Усмонова ижросида-ги кўшиқлар шеърининг муал-лифи икк эвазигини билмайсиз! Ёки ўша Мухриддинлар Охунларнинг-чи! Доим эмас...

ча-қуйда танимасалар, исм-ша-рифингиздан ҳам пайғамасалар ўқинмайсизми! Ахир ҳар бир одамнинг танилиши, обрў-эти-бон қозонғиси келади. Бу та-биий ҳол...
— Албатта. Лекин мен катта даргоҳларни оруз қилмаган-ман, қилмаман ҳам. Юқорига кўтарилиб, ўзини йўқотиб қуй-ганларнинг кўлини кўрдим, шу-лар сабоқ бўлган. Ўйласимиз, эл-юрта танилиш учун киши-нинг ўзида ҳам ҳаракат бўли-

Бир кўшиқ суҳбати

Муроджон Раҳмонов камта-рини инсон, Сирдан машҳур. «Ажаб сирлар» шеърига Ну-риддин Ҳамроқулов куй баста-лаб, ижро этгандан сўнг, у ҳар бир хонандога кириб келди. Бундан ташқари Муроджон аканинг «Илуфари» (Гулможон Еқубов ижросида), «Излагани-ми», «Яхши кайфият» (ака-ўки Ваҳобовлар ижросида), «Ўли-дим қолди» (А. Дадаев ижро-

Яшнар КАРИМОВА

